

1489 i Alting 10. Dec. 1889, 2. Beh. af Lovf. om Kontorudg. til forskl. Retsbetjentemb. 1490

Ni og tredivte Møde.

Torsdagen den 10de December 1889, Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Finanzministeren, at han ønsker her i Thinget at fremlægge Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finanzsaaret fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Marineministeren, at han agter her i Thinget at fremsætte Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28de Mai 1880.

Ved Folkethingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgreds. (S. Pedersen) er modtaget et Andragende fra Forpagter C. S. Vinde af Ernstpris om Erstatning for lidt Tab ved Nedslagning af hans Kreaturer.

Ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgreds. (Bust) er modtaget et Andragende fra 323. Beboere i Folding Sogn om Oprettelse af en Postexpedition ved Brørup Station og et fra Bestyreren af „Langager & Larjens Realfkole“ i Sundbyvester om Tilfud til Skolen.

Disse Andragender ville blive tilfillede Finanzudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 648. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 91—92).

Der var intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslagets enkelte Paragrafer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (H. Holm): Efter at Udvalget har gennemgaaet Oplysningerne vedrørende de Embeder, som dette Forslag omfatter, ere vi komne til det Resultat, at der ikke denne Gang er nogen Anledning til at stille noget Vædringsforslag, idet Ministeriet gennemgaaende meget nøie har fulgt samme Regler, som Folkethinget pleier at anvende ved Fastsættelsen af Embeders Kontorholdsvederlag. I et Par Tilfælde har Ministeriet foreslaaet det tidligere Vederlag nedsat, i en Række Tilfælde har det foreslaaet det usforandret, og i de Tilfælde, hvor det har foreslaaet en Forhøielse, maa det erkjendes, at dette er saa vel grundet i Forholdets Natur og i det stigende Omfang af Forretningerne, at der ikke har været Grund til at gjøre Indvending herimod. Naaget Udvalget faaledes ikke har stillet noget Vædringsforslag, har det dog fundet det rigtigt at drage et enkelt Punkt frem til nærmere Overveielse. Det er Spørgsmaalet om Vederlag for Embedsbefordring. I adskillige Tilfælde har Ministeriet lagt til Grund det Antal Mile, som vedkommende Embedsmand har tilbagelagt paa sine Embedsreiser, og hvorved Godtgjørelsen ifølge en almindelig Regel beregnes til 1 Kr. 50 Ere pr. Mil, i andre Tilfælde er Ministeriet gaaet ud fra den virkelige Udgift, den, som Embedsmanden i disse 5 Aar virkelig har haft, og har foreslaaet, at det skulde blive derved, og endelig er Ministeriet i adskillige Tilfælde gaaet en Mellemvej mellem det, der vil fremkomme, naar Mileantallet lægges til Grund, og det, der fremkommer, naar den virkelige Udgift lægges til Grund. Ogsaa Udvalget finder, at det vil have adskillig Banstielighed at faae en ganske bestemt Regel at gaa efter i disse Tilfælde. Hvis man vil lægge Mileantallet til Grund, vil man ofte komme til at give vedkommende Embedsmand en Del mere, end han i Grunden har Krav paa, idet han navnlig i vore Dage, da Jernbanerne have udviklet sig saa meget, som de have, jævnlig vil kunne benytte Jernbanerne i Stedet for Befordring pr. Vogn. Men gaar man til den anden Side og kun giver Embedsmanden det, han virkelig har forbrugt i de sidste 5 Aar,